

Hamburk – Boston – Rio de Janeiro –
Johannesburg – Tokio

Dohoda o mlčenlivosti

Já, Elia Evanderová, tímto prohlašuji, že budu uchovávat tajemství SJMM a za žádných okolností neprozradím svou identitu magentky. Uvědomuji si, že kouzla a magické schopnosti smím používat v přítomnosti civilistů pouze v případech přímého ohrožení života. Závazuji se, že poté okamžitě zajistím, aby civilisté na čarodějnou událost zapomněli.

Podpis magentka Elia Evanderová

Odešlete prosím v trojím vyhotovení zpět na adresu:
Amanda Adamsová
SJMM International, ústředí

11. kapitola

Tajemství

„Počkej, Connore!“ křikla jsem za ním, ale jak by mě v takovém „randálu mohl slyšet? Pátrání po gnómovi jsem musela prozatím vzdát. Vydala jsem se tedy ven za Connorem.

Před pubem postávaly další skupinky turistů. Už se stmívalo a celé průčelí osvětloval bezpočet lampiček.

Chvíli trvalo, než jsem Connora zahlédla. Loudal se uličkou a ohlížel se po mně.

Protlačila jsem se mezi rozjařeně zpívajícími turisty a pak zůstala stát jako zkamenělá. Bezmocně jsem přihlížela, jak z nedalekého průjezdu vyšla bosá mladá žena v rozevlátých šatech a hnala se za Connorem. Krve by se ve mně nadořezal.

„Connore!“ vykřikla jsem, a to bylo jediné, na co jsem se zmohla.

Na jakýkoliv zásah bylo pozdě. Banshee se na mě ušklíbla, pak otevřela ústa dokořán a z plných plic se rozječela Connorovi přímo do ucha.

„Connore, nééé!“ Kvílela jsem tak, že bych mohla konkurovat kterékoli banshee.

Byla jsem přesvědčená, že Connor padne mrtvý k zemi. Jekot rozzuřené banshee nemohl žádný smrtelník vydržet. Jenže se